

Diplomová práce je zaměřena na službu sociálně terapeutické dílny jako na jednu z možných podpor při integraci osob s mentálním postižením do běžného života.

V první části své práce shrnuji teoretické poznatky týkající se charakteristiky mentálního postižení. Další kapitola pojednává o integraci osob s mentálním postižením, jejich potřebách a právech, včetně možných znevýhodněních v některých sférách běžného života. Následuje vymezení služby sociálně terapeutické dílny. V závěru teoretické části se věnuji podpoře jednotlivých oblastí. Cílem empirické části je charakterizovat jakou roli hrají sociálně terapeutické dílny, při integraci lidí s mentálním postižením do běžného života.

Ze získaných výsledků vyplývá, že sociálně terapeutické dílny mohou mít pro uživatele pozitivní přínos v jednotlivých oblastech jejich života a tím také může teoreticky docházet i k snadnějšímu začlenění do života běžné společnosti. Tento přínos je však velmi závislý na individuálních možnostech každého jedince a také se odvíjí od míry a hloubky jejich postižení. Někteří uživatelé tedy mohou dosáhnout optimální míry samostatnosti a zlepšit své společenské i profesní uplatnění. U některých může dojít alespoň k určitým zlepšením v jednotlivých oblastech a tím tak lze podpořit jejich kvalitu života. Docházení do dílen, se tak může stát smysluplnou náplní do každodenního života.

I když se nejednalo o reprezentativní výzkum, ale pouze o průzkum, domnívám se, že cíl práce se mi podařilo naplnit. Uvědomuji si, že výstupy mají pouze ilustrativní charakter a nelze je vztahovat na všechny sociálně terapeutické dílny, protože jsem vlastní průzkum provedla jen na malém vzorku respondentů. Myslím si však, že má každá výpověď svůj výjimečný význam a může posloužit alespoň pro určitou orientaci. Pro objektivnost výsledků by bylo jistě vhodné provést i rozhovory se samotnými uživateli služby popřípadě i s jejich rodinami.